

Jitka Svobodová, *My přežili! My svědčíme! Reflexe koncentračních táborů z pohledu odborné literatury a pamětí dobových svědků*, České Budějovice 2012, 84 s. včetně příloh

(Bakalářská práce Historického ústavu Filozofické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích)

### Posudek oponenta bakalářské práce

Autorka si pro téma své bakalářské práce zvolila reflexi koncentračních táborů z pohledu odborné literatury a pamětí dobových svědků. Přestože je tematika koncentračních a pracovních táborů v české historiografii již dostatečně zpracována, autorčinou ambicí nebylo omezit svoji pozornost primárně na popis zmíněného, ale zřejmě usilovat o analýzu a interpretaci tzv. druhého života koncentračních táborů v poválečné historiografii a ve svědectví pamětníků.

Autorka rozdělila práci do čtyř kapitol, z nichž první tvoří úvod a čtvrtou závěr práce. Druhá kapitola Koncentrační tábor se věnuje vzniku a vývoji koncentračních táborů, každodennosti vězňů a situaci židů v době světové války. Třetí je pak přepisem rozhovorů se čtyřmi pamětníky, kteří prošli drsnou zkušeností koncentračních táborů a barvitě líčí své smutné vzpomínky na dny hrůzy. Z práce se však v podstatě vytratila reflexe problematiky, jež měla být primárním zájmem celé práce - reflexe koncentračních táborů, které tu není věnována ani jediná podkapitola! Místo toho autorka čtivým, avšak popisným jazykem představuje tematiku koncentračních táborů, jež je komparací českých studií, kde na jedné straně autorka preferuje internetové zdroje práce, na druhé straně nezohledňuje relevantní cizojazyčnou, třebaž jen anglickou či německou, literaturu (jedinou výjimkou je studie L. Smithe *Forgotten Voices of the Holocaust*).

Autorčinou snahou, již představuje v úvodu práce a dokládá prostudovanými prameny a literaturou, tak mělo být jednoznačně svědectví o hrůzách koncentračních táborů v letech druhé světové války. Dalším překvapivým přístupem autorky, třebaže mu máme rozumět snahou autorky nepokřivit žádným způsobem slova pamětníků, je přepis pamětí svědků bez jediného autorčina zásahu. Jaký je však přínos autorky v této 3. kapitole? Proč cennými svědectvími s vysokou výpovědní hodnotou neobohatila 2. kapitolu, resp. pasáže o denním režimu vězňů, rozdělování vězňů, pochodů smrti apod.? Domnívám se, že tento přístup mohl závěry běžných příruček obohatit o lidský rozměr a jedinečnou zkušenost pamětníků. Na druhé straně autorka předkládá ve své bakalářské práci zajímavé poznatky o nacistickém bezpráví za druhé světové války, dobře prokresluje život židů v době protektorátu a dotýká se oblastí, jež patří mezi zásadní témata dějin 20. století.

Formálně ani stylisticky není práce na vysoké úrovni, mnohé kapitoly působí jako kapitoly z učebnice, např. s. 15-17 či 21-22. Rovněž nadbytečné mezery mezi

jednotlivými odstavci působí rušivě. V neposlední řadě by odborná práce tohoto typu měla obsahovat rozsáhlejší, problematiku lépe vystihující, poznámkový aparát (zahraniční studie, deníky, paměti, edice dokumentů apod.), bez přílišných internetových odkazů, uváděných navíc bez dat nahlížení.

Přes výše uvedené výtky doporučuji bakalářskou práci Jitky Svobodové k obhajobě. Vzhledem k výše uvedenému ji hodnotím stupněm dobře.

České Budějovice, dne 10. června 2012



PhDr. Marek Šmíd, Ph.D.